

بسم الله الرحمن الرحيم

۳ مرداد ۹۷

خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)

بار الها چگونه تو را حمد کنم درحالی که روح و جانم به ناتوانی‌ام معترف‌اند و به چه زبانی تو را سپاس گویم درحالی که نعمت‌هایت فراتر از شمارش است و چگونه تو را وصف کنم که خود فرمودی: سبحان ربک رب العزة عما یصفون.

ولی پروردگارم خود اجازه فرمودی که بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را پس ای خدای بنده‌نواز تو را شکر و حمد و سپاس می‌گویم و با زبان و قلبم ستایش می‌کنم، چون مرا آفریدی و زبانت را به حمدت گویا کردی و قلب و جانم را از سر رحمت به محبت و عشقت آشنا نمودی، پس رحمت تو ای پروردگار کریم در نسیمی است به وقت که وعده‌ی الهی آن را می‌شناسد و پاسخش را در بارور شدن جانش می‌دهد جانی که انتظار بزرگ‌ترین گنجینه‌ی آن است تا همواره الطاف بی‌پایان پروردگارش سر تعظیم فرود آورد و نعمت‌هایش را غنیمت جان بی‌قرارش کند، سر بر سجده‌ی شکر گذارد و آنچه در صندوقچه‌ی جان ذخیره نموده را با خود همراه کند.

بله این صندوقچه‌ی جان دارای رمز و رازی است که با اطاعت و عبادت باز می‌گردد تا سرزمین وجود به باغ بهشتی تبدیل شده و محل نزول رحمت الهی شود همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) آن را سفارش فرمودند که: نعمت‌های درون جان انسان همانند صندوقچه‌ای است که اطاعت را در خود به ودیعه دارد اگر آن ودیعه را با فرمان کتاب آسمانی قرآن به مصرف برساند جانش مکان نزول رحمت الهی است مانند زمین که فرمانش در آفرینش صادر شد و اطاعتش آیین‌های شد که نگریستن در آن آیین می‌تواند عبرتی باشد بر آبادانی سرزمین جان پس جانتان را باغی کنید که روی آن بنشینید تا جوی‌ها در زیر آن جاری گردد و نعمتش پایان نپذیرد و گنجینه‌اش را زوالی نباشد.

چه زیبا سرور عالمیان وجود بهشتی خود و فرزندان گرامی‌شان را توصیف فرمودند که ما به ولادت یکی از ایشان یعنی هشتمین اختر ولایت و امامت، معلم علما، مروج

دین، معدن کلمات پروردگار، صندوق انوار الهی، ثامن الحجج امام علی بن موسی الرضا (ع) در این کوی عشق جمع شدیم، چون بارگاه ملکوتی‌شان برکت این سرزمین است و ما لذت حضور و زیارت و دعا و مناجات و عبادت را در آن بارگاه احساس کرده‌ایم و هر بار که سعادت حضور پیدا کردیم روح و جانمان با عطر و فضای دل انگیزش نشاط یافته و اثر آن را مدت‌ها در قلب و روحمان احساس می‌کنیم و این کشش و نیاز همیشه ما را مشتاق آن بارگاه قدسی می‌نماید چون یکی از القاب زیبای امام رضا (ع) رئوف است، دیده شده که ایشان همه‌ی زائرین حرم را مورد لطف و مرحمت خود قرار می‌دهند حتی کسی که در حرم خوابیده از دست نوازشگرشان بی‌نصیب نمی‌گذارند چون امام رضا (ع) از خاندانی است که بدون انتظار پاداشی همه‌ی داشته‌های خود را با وجود نیاز به مسکین و یتیم و اسیر می‌بخشیدند و چه زیبا خداوند کریم آن را تأیید و جایگاهشان را توصیف فرمودند: نیکان طعام را درحالی‌که خود دوستش دارند به مسکین و یتیم و اسیر می‌خورانند و می‌گویند جز این نیست که شما را برای خدا اطعام می‌کنیم و از شما نه پاداشی می‌خواهیم نه سپاسی. ما از پروردگار خود می‌ترسیم در روزی که آن روز عبوس و سخت و هولناک است. خدا ایشان را از شر آن روز نکه داشت و آنان را طراوت و شادمانی بخشید به پاداش صبری که کرده‌اند پاداششان را بهشت و لباس حریر قرار داد و در ادامه جایگاهشان و نعمت‌هایی را که پروردگار کریم در جنات نعیم به آنان عطا فرموده توصیف نمودند و زیاتر از آن در خاتمه‌ی آیات به ایشان چنین فرمودند که این پاداش شماست و از کوششتان سپاسگزاری شده است.

بله با اندکی توجه می‌توان دریافت که این چهارده خورشید بی‌غروب همگی تجلی انوار و اسماء الهیه هستند چون پروردگار رئوف و رحمان و رحیم با وجود بی‌نیازی از اخلاص و صبر و گذشت بندگان مخلصش برای رضای او سپاسگزاری می‌کند. حال تفسیر این آیات را از زبان گهربار سرور عالمیان حضرت زهراى مرضیه (س) می‌شنویم که فرمودند: مقربان همواره از جامی می‌نوشند که نوشیدن‌اش آمیخته به زنجبیل است، چشمه‌ای در آنجاست که سلسبیل نامیده می‌شود و در آنجا سخنان سلام سلاما است زیرا آنچه آفرینش را در حلقه‌ی عزت خویش گرفت جامی بود که همواره

نوشندگان را به غیبی منور مژده داد پس اعلام فرمود مقربان بر تنشان جامه‌هایی از سندس سبز و استبرق و به دستبندهایی از سیم زینت شده‌اند و پروردگارش از شرابی پاکیزه سیرابشان سازد. شرابی که مستی‌اش ابدی است. آنان را بخوانند آنچه روزی‌تان کرده‌ایم بر شما گوارا باد. در سایه‌ی رحمت پروردگارتان به هر جا که خواهید بروید و از هر ثمره‌ای که خواهید بخورید، گوارایتان باد. ما شما را پیش از این آزمودیم تا نگویند از آن بی‌خبر بوده‌ایم.

چه آیات زیبایی و چه جایگاه رفیعی اهل‌بیت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) دارند و ما شکرگزار پروردگار کریم هستیم که در میلادها و شهادت‌های آنان در این خانه‌ی مقدس آیات سوره‌ی انسان را تلاوت می‌کنیم. اینک باید باور کنیم و یقین بدانیم که مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) نیز همه‌ی فضائل و حسنات پدران گهربارشان را دارا می‌باشند که در حدیثی از امام حسین (ع) از جدّ بزرگوارشان پیامبر اسلام چنین آن را بیان فرمودند که: حسین، آخرین وصی منقامتی چون تو دارد، پیشانی‌اش زیباترین احساس‌ها را در خود ذخیره نموده تا همگان در تمام دوران‌ها به قلب نازنینش متوسل شوند و او را که رسالت مرا در حق شکوفا خواهد نمود مدد نمایند.

پس ای مهمانان کوی عشق در این روز مبارک ما نیز به قلب نازنینش که اقیانوس‌ها در برابر مهر و محبت و مهربانی‌اش به برهوت تبدیل می‌شود متوسل می‌شویم که: مولا جان، ما مسکینیم چون دستا‌نمان خالی است، اسیریم، اسیر نفس خودمان و یتیم هستیم چون سرپرست و ولی‌مان که شما باشید در غیبت هستید پس ببخشاید بر ما کرامت و لطف و نظرتان را و عنایت کنید به دعای همه روزه‌ی‌مان:

اللهم عجل لولیک الفرّج